

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska, Stolna trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniha (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 90.

V Ljubljani v četrtek 21. aprila 1892.

Letnik XX.

Po deželnih zborih.

V.

Trst.

V Trstu prav za prav deželni zbor niti nemajo ne. Mestni zbor je ob enem deželni zbor in župan deželni glavar. Vendar se pa mora deželni zbor posebno sklicati, da more opravljati posle deželnega zbora. Tako je tudi letos hkratu z drugimi deželnimi zbori bil sklican deželni zbor tržaški. Ker pa večino svojih poslov deželni zbor opravi v družih sejah, zato ne more imeti dosti sej in jih tudi letos ni imel. Kdor pa pozna tržaške mestne očete, rad verjame, da tudi v kratkem deželnozborskem zasedanju pokažejo svoje sovraštvo do Slovencev in neposredno tudi do Avstrije.

Že nekaj let sem se vselej oglašil deželni zbor za osnovo posebnega italijanskega vseučilišča v Trstu ali pa vsaj italijanske pravne akademije. Mi gotovo vsakemu narodu privoščimo pravice, ki mu gredo, vendar ne moremo uvideti potrebe italijanskega vseučilišča ali pravne akademije v Trstu. V Inomostu so italijanske stolice, na katerih se Italijani lahko toliko izobražijo v materinščini, da nemajo nobene težave pri uradovanju v svojem jeziku, to tem manj, ker so hodili tudi le v italijanske gimnazije. Če pa te stolice še ne zadoščajo, Italijani lahko zahtevajo, da se še pomnože. Gotovo se bi jim raje vstreglo, nego pa osnovalo popolno italijansko vseučilišče. Za take stolice se pa Italijani niti ne oglašé. Zakaj to? Njim ni na tem, da se vstreže njih praktičnim potrebam, temveč italijansko vseučilišče zahtevajo vse iz drugih vzrokov. Radi bi vseučilišče, na katerem bi se gojil jedino italijanski narodni duh, ne pa avstrijski. Ker avstrijski Italijani nemajo zadosti učnih močij, gotovo bi se poklicalo več profesorjev iz blažene Italije, ki bi mej mladino ne razširjali baš avstrijskega domoljubja. Gospodje v Trstu bi

že skrbeli, da bi italijansko vseučilišče kmalu postalo pravo gnezdo iredente. Iz vseučilišča v Inomostu ne morejo tega narediti, kar bi iz tržaškega. Zato pa tako odločno zahtevajo lastno vseučilišče. Potem bi se tržaško mesto še bolj odločilo v kulturnem oziru od Avstrije, nego sedaj. Italijani vedno gledajo, kako bi orahljali vezi, ki jih vežejo na Avstrijo, in to bi deloma tudi dosegli z italijanskim vseučiliščem.

Sklenili so pa tudi resolucijo, da bi se olajšalo priznanje diplomov italijanskih vseučilišč. Ko bi se ugodilo tej želji tržaškega deželnega zbora, kmalu bi skoro nobenega Italijana ne bilo na avstrijskih vseučiliščih. Obiskovali bi le vseučilišča v italijanskem kraljestvu. Mladeniči, ki bi se vračali z italijanskih vseučilišč, bili bi napolnjeni s sovraštvom do Avstrije, če tudi bi morda njih znanstveno izobraženje ne bilo posebno veliko. Da bi bili malo sposobni za avstrijske uradnike, to si lahko mislimo. Take pomisleke ima najbrž avstrijska vlada, da ne izpolni Italijanom opetovno izraženih želj, dasi sicer rada vstreže najmanjši njih želji.

To, da Italijani svoje prošnje za italijansko vseučilišče vedno ponavljajo, bi moralo tudi nam Slovincem biti za vodilo. Z jednako vztrajnostjo bi se mi morali boriti za slovenske srednje in visoke šole. Pri vsaki priliki moramo svoje želje ponavljati. Nam vlada vedno tudi ne bode mogla odrekati, ker proti slovenskemu vseučilišču ni nobenih pomislekov z avstrijskega stališča, kakor so proti italijanskemu.

Pri tej priliki moramo omeniti, da je l. 1874 v državnem zboru predlagal pokojni dr. Razlag, naj se osnuje v Ljubljani vseučilišče, na katerem bi se predavalo v slovenščini, hrvaščini, nemščini in italijanščini. Tako vseučilišče bi vstrezalo slovenskim pokrajinam, pa tudi vsej Primorski in Dalmaciji. Tako vseučilišče bi se morda dalo tudi lažje doseči nego čisto slovensko. Mi se skoro nismo upali

omeniti te misli, da bi nas naši naprednjaki ne napali zaradi premajhne odločnosti. Proti takemu vseučilišču bi ne bilo toliko tistih pomislekov, kakor jih je 1879. leta „Slovenski Narod“ navajal proti slovenskemu vseučilišču. Navedli smo ta nasvet namreč, da naši politiki premišljajo, če bi bil primeren.

V nekem slovenskem listu se je priporočalo, naj bi se pravna akademija v Ljubljani omejevala le na nekatere predmete, ker bi itak morali delati Slovenci doktorske izpite drugod, ker diplome dajejo le vseučilišča. Nam se čudno zdi, zakaj bi ljubljanska pravna akademija ne mogla diplomov dajati, če jih daje evangeljska bogoslovna fakulteta na Dunaju, akademija v Münstru in razne razstresene fakultete na Francoskem, ki tudi neso združene z vseučilišči.

Najhujši trn v peti je tržaškimi Italijanom duhovščina, ki spoštuje tudi pravice Slovencev in neče pospeševati poitalijančevanja in delati za razširjenje iredentovstva. Radi bi tudi cerkev porabili za svoje namene. Kakor ne pusté slovensčine v mestnih šolah, ravno tako bi jo radi izrinili iz cerkv. Ker pa cerkvena oblast tega ne dopusti in neče iredentovcem delati tlake, zjezili so se nad duhovščino v deželnem zboru. Iztaknili so, da je preveč Slovencev v škofijskem konzistoriju, in interpelovali vlado, kako da prezira italijanski živelj pri imenovanju kanonikov. Da je italijanska pritožba neutemeljena, še praviti ni treba. Pomenljivo je pa, ker se pravi v dotični interpelaciji, da bi se v Trstu po številu prebivalstva prej imela prezirati slovenska nego italijanska narodnost.

S tem so pač dovolj jasno povedali, kaj da želé. Radi bi, da bi se tudi v cerkvi prezirala slovenska narodnost, kakor se pri magistratu. Po mnenju tržaških Italijanov je torej čisto pravilno, če se zatira Slovenec, da se le Italijanu dobro godi. Iz teh besed je dovolj jasno stanje tržaških Slovencev, ki se že mnogo let zastoj boré za jedno slo-

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

VI.

Ko sta se zadosti nagovorila, prišla sta do tega čuvstva, da je malo občnega mej njima, če tudi sta se ljubila, in umolknila sta.

„Tako poberi svoje reči in pojdiva takoj“, rekel je starši.

Mlajši je nakrat zarudel, kakor bi bil malo ostrmel.

„Pojdeva li naravnost v Sebastopolj?“ vprašal je po kratkem molčanju.

„Da! Ti tako nemaš dosti stvarij, jaz mislim, da naloživa.“

„Lepo! Takoj pojdeva“, rekel je mlajši z vzdihom in se je odpravil v sobo.

Pa ni takoj odprl duri, obstal je v veži, povetil glavo in jel premišljevat.

„Sedaj naravnost v Sebastopolj, med bombe, to je strašno! Vendar vse jedno, jedenkrat se mora. Sedaj pojdem vsaj z bratom...“

Pri misli, da se sedaj usede v voz, iz katerega ne izstopi poprej, da bode v Sebastopolju, da ga nobena slučajnost več zadržati ne more, mu je jasno

stopila pred oči nevarnost; nevarnost, katero je iskal; bil je malo zbežan že pri sami misli na nevarnost. Ko se je pomiril, šel je v sobo. Minolo je četrt ure, pa ga še ni bilo iz sobe in brat je odprl duri, da bi ga poklical. Mlajši Kozeljcev je kot učenec, ki je kaj zakrivil, stal pred častnikom P. in govoril nekaj z njim. Ko je brat odprl duri, se je popolnoma zmešal.

„Tako, takoj pojdem!“ rekel je mahajoč z roko bratu.

Čez jedno minuto je prišel iz sobe in z globokim vzdihom stopil k bratu.

„Pomisli, jaz ne morem s teboj potovati“, rekel je.

„Kaj, kaka neumnost!“

„Povem ti vse, Miba! Izmej nas nikdo nema denarja in vsi smo dolžni temu podstotniku, ki si ga tamkaj videl. Strašna sramota!“

Starši brat je nagubančil čelo in dolgo ni pretrgal molčanja.

„Si li mnogo dolžan?“ vprašal je izpod čela gledajoč brata.

„Mnogo... ne, prav mnogo; pa to je strašno. Na treh postajah je za-me plačal in tudi njegov slador sem rabil... tako da ne vem... pa tudi preferans smo igrali... in jaz sem mu malo ostal dolžan.“

„To je slabo, Vladimir! Kaj bi bil ti storil,

ko bi mene ne bilo?“ rekel je strogo starši, ne da bi bil pogledal svojega brata.

„Mislim sem si, ko dobim v Sebastopolju potninski denar, mu pa dam. Tako se lahko naredi, zato je pa bolje, da pridem jutri z njim.“

Starši brat je vzel v roko mošnjo in vzel iz nje dva bankovca po deset rubljev in jednega za tri rublje.

„Tukaj so vsi moji denarji“, rekel je. „Koliko si dolžen?“

Rekši, da so to vsi njegovi denarji, Kozeljcev ni govoril resnice; imel je štiri zlate, zašite za vsak slučaj v rokavu, katerih je pa sklenil ne dotakniti se.

Pokazalo se je, da je Kozeljcev s preferansom in sladorjem bil dolžen samo osem rubljev. Starši brat mu jih je dal z opazko, da ne gre igrati preferansa, kadar ni denarja.

„Po koliko si pa igral?“

Mlajši brat ni odgovoril niti besede. Bratovo vprašanje je nanj napravilo tak vtis, kakor bi brat dvomil o poštenosti njegovi. Jeza na samega sebe, sramovanje zaradi postopanja, ki je moglo dajati povod za tako sumničenje in razžaljenje od brata, katerega je tako ljubil, vse to je na njegovo mehko natoro napravilo tako silen, bolesten čut, da ni ničesar odgovoril. Čuteč, da ne bode mogel zadržati joku, ki se mu je silil v grlo, vzel je denar in šel k tovarišem.

(Dalje sledi.)

vensko šolo. Vse težnje italijanske gospóde meri na to, da Trst dobi popolnoma italijanski značaj, in kmalu kot zrelo jabelko pade v naročje Italiji. Toda, če Bog dá, to se ne boče nikdar zgodilo.

Mestna uprava ljubljanska.

(Govoril na volilnem shodu dne 18. aprila g. dr. V. Gregorič.)

(Konec.)

Ker nam primanjkuje časa, navedem samo še jeden sklep, ki označuje v polnej meri mojo trditev o malomarnosti naše občinske uprave. Sklenilo se je, organizirati naše urade, ker so se pokazali nedostaki in je bila nujna potreba, da ni bilo mogoče več odlagati.

Sklenilo se je to pred tremi leti, in še dandanes nismo prišli do nobenega rezultata, ker dotični odsek ni imel še nobene seje.

In vendar bi bilo to gledé naše blagajnice, ki je neka „posebnost“, nujno potrebno. Ako občina od svojega uradnika zahteva, da opravlja vestno svoj posel, mora ga tudi primerno plačati. Vsak delavec je svojega plačila vreden.

Od leta 1872 se pa še nič ni premenilo, vse je pri starem, delo se je pa gotovo potrojilo. In ako Vam navedem, da služi davkar že 20 let za 700 gld., drugi uradnik že 10 let za 400 gld., lahko si sami predstavljate usodo takega uradnika. Kje, pri kakem uradu najdete take razmere?

Pol leta je že skoro, da je umrl mestni blagajnik, in še dandanes se opravlja posel brez njega. Ali naj se služba opusti, če gre brez njega, ali se pa naj organizira mestna blagajnica. Tako ne more iti dalje, ker zle posledice so neizogibne.

Ravno nasprotno pa se je godilo pri vodovodni upravi. Tam so nastavili knjigovodjo z 800 gld. letne plače. Čez leto dnij pa se je reklo: Knjigovodja posluje izvrstno, torej zasluži, da se mu plača poviša, in precej se mu je povišala na 1200 gld. Torej pri blagajnici ni dovolj 20 let, da se uradnik obnese, tukaj pa je dovolj jedno leto, da se plača kar precej poviša za celo tretjino. To je vendar krivica, ki se nikakor ne more zagovarjati.

V tesni zvezi s tem je knjigovodstvo. To ima nalogo, sestaviti proračun in računski zaključek vsako leto, in občinski svet odobri potem predlogo. Toda mi še nimamo pravičnega knjigovodstva, kakor ga ima že sedaj vsaka večja trgovina.

Pomožni uradnik v svojih prostih urah opravlja ta posel, in posledica temu je, da se nikdo ne drži na proračun in dosledno tudi ne na sklepe občinskega sveta.

Umevno je, da se sme svota, ki je za kako stvar postavljena v proračun, uporabljati samo za to, za kar je določena, če ne, je vsak proračun iluzoričen, in se dela samo na videz.

Swota, ki je za kaki namen postavljena v proračun, ne sme se brez dovoljenja občinskega sveta uporabljati v drug namen, kakor se je dosedaj prakticiralo.

S tem se ne kaže dobri vseh pri gospodarstvu, če se presežek doseže na ta način, da se sklenena zgradba ne izvrši. Dotični denar se bo moral enkrat izdati, to ni prihranjeno.

Leta 1889, mislim, se je postavila svota 35.000 gld. kot prvi donesek za zgradbo novega mostu v proračun. Da se primanjkljaj pokrije, naložila se je 6% doklada. Ali svota porabila se je v druge namene, nekaj je ostalo, in s tem vred tudi 6% doklada brez mostu in brez I. doneska 35.000 gld., tako, da se bo posojilo tudi v to svrhu porabilo.

Varčno gospodarstvo je le tedaj, ako se manj izdá, kakor je bilo proračunjeno, ne da bi se kake nameravane naprave opustile. Pri teh je pa vedno treba računati, bomo jih li zmogli, ali ne presegajo te naše moči, ker ne varajmo se, naše doklade niso tako majhne. Za podlago treba je vzeti davek, in 6% doklada na davek znaša 25.000 gld., 5% na vodo 50.000 gld., torej še enkrat toliko. Imamo tedaj tu 12% doklado in 4% stanarina je 8%, skupaj 20%.

Istotako je z računskim zaključkom. Kolikokrat se svota, določena od občinskega sveta, izdatno prekorači. Toda se le, ko je denar izdan, se zahteva od občinskega sveta, sedaj pa potrdi ta izdatek. Za Boga, če poprej niste vedeli, koga vprašati, smete li več izdati, ali ne, pa še sedaj sami delajte!

Zaradi tega stavl sem lansko leto predlog, večji izdatek se mora vedno pred občinskim svetom utemeljevati.

Ta pravica se ne sme občinskemu svetu in posameznim članom njegovim kratiti. To zahteva vsaka redna uprava, da se mora gospodar poprej vprašati, prej, ko se denar za kako stvar izdaje.

Tako se je godilo pri novi deški šoli, ki je stala okoli 10.000 gld. več, kakor je bilo proračunjeno, ali vprašal ni nobeden, sme se li več izdati; kolavdacija se tudi še ni vršila, akoravno že stoji šola tri leta. Vsled tega ne dobé podjetniki svojih kavej in morajo čakati leta in leta na svoj denar. Istotako je pri bolnišnici za silo.

Vse to ima preskrbeti pravilno knjigovodstvo, ki ima skrbeti, da se svota le za določeni namen porabi, istotako ob jednom, da se plačila ustavijo, ako se proračun prekorači.

Toda zamán čakamo rešitve. Ker smo že pri uradih, navajam le ob kratkem nedostatek pri policiji, katerega sem v javni seji, ko se je razpravljalo o organizaciji policije, tudi grajal. Akoravno ta organizacija stane precej denarja, vendar jej ni nihče o principu oporekal, ker vsakdo je izprevidel, da je nujno potrebna. Toda treba je organizirati ves urad od nóg do glave, potem bo organizacija popolna, in to sem tudi jaz naglašal, zahtevajoč, da se tudi definitivni policijski komisar nastavi, sevéda s primerno plačo, ker urad bo le takrat popoln, kadar bo vodstvo stalno in izkušeno.

Omenjal bi lahko še marsičesa, toda čas hiti, in jaz moram končati, gledé na to, da utegne kateri izmed gg. volilcev kako vprašanje staviti. Upam, da čč. gg. volilci iz tega kratkega poročila lahko sodijo, sem li pravilno postopal v občinskem svetu, ali ne. — (Živahno odobravanje.)

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dné 9. aprila.)

B. Pokritje.

(Dalje.)

Za budgetno oceno letošnjega proračuna jako poučna je primera s proračunom deželnega zaklada za l. 1891.

Na prvi pogled bi se moralo soditi, da je bilanca deželnega gospodarstva letos mnogo ugodnejša, nego lani. Proračun deželnega zaklada za l. 1891 (gl. pril. 66 ex 1890) kaže namreč pri istem razmerju davčnih priklad končni nedostatek 1 2 5 5 6 1 gld., katerega je bilo pokriti z blagajnično gotovino, oziroma do zneska 50.000 gld. s kreditno operacijo. Ker znaša letošnji presežek 5759 gld., dalo bi se sklepiti, da so deželne finance letos na boljšem za 131.120 gld. Vendar bi bil ta sklep silno prenačljjen. V poštev je jemati one troške, katere nahajamo v dotičnih proračunih za istinite investicijske namene. Od sleherne istinite investicije zahtevati je, da vrže prej ali slej toliko direktnega dohodka, da se po njem pokrije potrebščina za obrestovanje in amortizovanje dotične glavnice. Take investicije bile so v lanskem budgetu kredit 160.000 gld. za zgradbo domobranske vojašnice in kredit 35.000 gld. za nakup glavinskih delnic kamniške železnice, skupaj torej 195.000 gld. in če se odtegne nedostatek 125.561 gld., razvidi se, da je deželni zaklad lani navzlic računskemu primanjkljaju vendar bil dejansko aktiven za 69.439 gld.

Letos račun ni tako ugoden. Pač se od istinite potrebščine sme odtegniti onih 25.000 gld., ki so se v smislu deželnozbornskega sklepa z dné 25. novembra 1890 odločili v poseben zaklad za dolenske železnice, ter se nahajajo v IX. poglavju letošnje potrebščine, zaračunjeni med „Troški za občila“: odtegniti je dalje kredit 5800 gld. za nakup mitniške hiše pri savskem mostu na Krškem, vendar se zmanjša ta skupni znesek 30.800 gld. za svoto 4500 gld., katere je deželni zaklad bil sprejel kot skupilo za prodano igrišče, in torej znaša ves letošnji istiniti investicijski trošek 26.300 gld., in če prištejemo končni presežek 5759 gld. preostaja le 32.059 gld., torej kaže primera končnih števil, da je bilanca lanskega leta mimo letošnje ugodnejša bila 37.380 gld.

Iz nadrobne analize se takoj sprevidi, da je na končni vseh deželnih financ neugodno vplivala rastoča potrebščina, zlasti v poglavju VII. (Dobrodnele naprave), VIII. (Troški za pouk, omiko in dobrodelne namene), IX. (Troški za občila) in XII. (Primanjkljaj deželnega posojilnega zaklada).

Že ta prikazen ni posebno vesela, a še manj spodbudljiv je pogled v bodočnost! Istina je sicer, da absolutno razmerje deželnih priklad na direktni

davek dandanes še nikakor ni nepovoljno. Toda oziraje se na gospodarski nerazvitek dežele kranjske ne smemo prezirati, da so naša bremena relativno vendar-le velika ter da siromašni naš davkoplačevalec le težko zmaguje sedanje deželne priklade, katerim se pridružujejo veliki troški za gospodarstvo občin in okrajev. Merodajno za finančno oceno deželnega proračuna pa je pred vsem, da razpolagamo za letos še z državnim prispevkom 127.227 gld. za zemljiško odvezo, o katerem znamo, da odpade po preteku treh let. Noben resen presojevalec denarnih razmer deželnih se ne more izogniti ozbiljnemu vprašanju: kaj potem, ko z l. 1896. izdatni ta prispevek preneha? Ko se je dežela kranjska odločila, konvertovati zemljiščno-odvezni dolg ter v to svrhu sklenila pogodbo z državo, bila je naravna podstava dotičnim ukrepom, da se državni prispevek porabi v investicijske namene, katerih se dežela ni več mogla ubraniti. In že letos se razvidi iz deželnega proračuna, da se je potrošila tudi državna podpora, ne da bi se kaj izdatnega moglo žrtvovati za potrebne investicije!

Dandanes že je očividno, koliko investicijskih stroškov nas še čaka. Do vstetega l. 1895. so na razpolago še triletni obroki državnega prispevka, torej $127.227 \times 3 = 381.681$ gld. Potrebščina za investicije v najširšem pomenu pa daleč presega to svoto. Kar se tiče deželnih zgradb, kontirati je z novo bolnišnico, z hiralnico, katero je deželni zbor načeloma sklenil, napraviti v Ljubljani, dalje z deželnimi prispevki za zgradbo manjših zdravstvenih zavodov po deželi. Ogromne žrtve nalagalo bode deželnim financam zboljšanje deželne kulture, n. pr. izsuševanje ljubljanskega močvirja, ureditev vodâ v vipavski dolini, ureditev spodnje Krke, zassanje po trtni uši uničenih vinogradov z ameriškimi trtami itd. Preskrbovanje pitne vode v kraških pokrajinah na Notranjskem in Dolenskem stalo boče tudi velike svote. K vsemu temu pa je pritegniti čim dalje večji trošek za občila in šole — in pred nami dviguje se žalostna alternativa, ali mahoma prenehati z vsemi investicijskimi troški ali pa skokoma pomnožiti odstotke deželnih priklad.

Finančni odsek ne more si prikivati, da je finančni položaj dežele kranjske v najnovejši dobi postal manj ugoden. O pravem času bode trebalo, misliti na primerna sredstva, da se ohrani ravnotežje v deželnih financah, ne da bi se preobremenil davkoplačevalec ali da bi hipoma prenehali s potrebnimi žrtvami za gospodarski in duševni napredek dežele naše. Dvojna je pot, katera dovede k temu cilju. Z jedne strani modro gospodarstvo, katero se načeloma izogne vsakemu neopravičenemu trošenju deželnih prihodkov, z druge pa razborito preiskovanje onih virov, kateri utegnejo nove dohodke podajati deželnemu zakladu. Finančni odsek se za trdno nadeja, da bode zlasti deželni odbor v tem oziru izvrševal svojo dolžnost v polni meri.

Finančni odsek konečno nasvetuje:

I. Skupna potrebščina deželnega zaklada za l. 1892 v znesku 838.481 gld. in zaklada v znesku 102.455 gld., torej s primanjkljajem 736.026 gld. se potrdi.

II. Za potrebno pokritje primanjkljaja v znesku 736.026 gld. naj se za l. 1892. pobira:

1. 40% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa v znesku 136.158 gld.
2. Sledeče naklade:

a) od porabljenih likérjev in vseh poslajenih opojnih tekočin brez razločka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 gld.;

b) od vseh porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo 18 kr., v skupnem znesku 175.000 gld.

3. 28% priklada na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred v znesku 430.627 gld.

III. Deželnemu odboru se naroča, pridobiti sklepom pod II. 1. in 3. Najvišje potrjenje.

Dalje nasvetuje finančni odsek sledeče resolucije:

1. Deželnemu odboru se naroča, pretresati vprašanje, z ozirom na deželno upravo, ne bi li kazalo pomnožiti deželno konceptno osebje za četrtto moč, morda z uradnikom v plačilni vrsti deželnega tajnika ter o tem poročati, oziroma nasvêt staviti v prihodnjem zasedanju.

2. Deželnemu odboru se opetovano naroča, da v smislu že večkrat sklenjenih deželnozborskih resolucijskih ukrepov izdela ter v prihodnjem zasedanju predloži načrt penzijskega štatuta za deželne uradnike in služabnike.

3. Z ozirom na denarni vseh deželne naklade na žganje odmeri se za letos poslujočemu osebju posebna nagrada v znesku 5% od vsega čistega dohodka, kateri po odbitih prvotnih remanencah presega 100.000 glđ. Deželni odbor se pooblašča, da po svoji previdnosti razdeli to svoto med one pri pobiranju deželne naklade službujoče osebe, katere so se letos odlikovale po posebni spretnosti in točnosti. Iz istega zneska naj se tudi primerno nagradi akcesist Zvonimir Zor.

4. Deželnemu odboru se naroča, nadaljevati pogajanja z visokim finančnim ministerstvom v to svrhu, da se deželi izroči pobiranje državne užitnine o vinu, vinskem in sadnem moštu in mesu po vsem Kranjskem, izvzemši glavno mesto Ljubljano. Zlasti naj stori potrebne korake, da se eventualno ustavnim potom odstranijo zapreke, katere utegnejo proti takemu dogovoru izvirati iz sedanjih postavnih predpisov.

5. Ob enem se naroča deželnemu odboru, da za slučaj, če bi se zakupna dražba za pobiranje državne užitnine vršila pred prihodnjem zasedanjem deželnega zbora, se udeleži zakupne dražbe kot ponudnik imenom dežele.

Konečno finančni odsek nasvetuje, da so s posameznimi točkami proračuna vred rešene dotične finančnemu odseku izročene prošnje.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. aprila.

Notranje dežele.

Položaj. Dunajski poslanik „Przegladov“ piše, da se mej parlamentarnimi počitnicami ni ničesa prigodilo, kar bi utegnilo biti nevarno obstanku sedanje trinoge večine. Nobene dvombe ni, da bodo konservativni klub, Poljaki in na levo pomagali, da se izvrši reforma davkov, reši zakon o dunajskih običilih in uredi valuta. Češki Nemci tudi položaj resno presojujejo in vedo, da je sprava le odložena. Od nobene vlade se ne more zahtevati, da se preveč poteguje za kako stvar, če vé, da je ves trud zastoj. Ko bi bila vlada le preveč pritiskala na češki deželni zbor, bila bi spravo popolnoma onemogočila. Zaradi tega pa ni misliti, da bi levo v državnem zboru nasprotovala vladi.

Koroški deželni glavar. Nemški listi pišejo, da bi koroški deželni glavar dr. Erwein že gotovo bil odstopil, ko bi mu le mogli dobiti sposobnega naslednika. Takega je pa na Koroškem težko dobiti. To pač ni posebno laskavo za nemško koroško stranko, če mej njo ne morejo najti moža, sposobnega za deželnega glavarja.

Mladočehi. Te dni je Mladočeh Tuma v političnem klubu v Kraljevem Dvoru govoril o političnem položaju. Hvalil se je, da so Mladočehi dosegli popolno zmago, zmagali Nemce, veleposestnike in Staročehi. Kmalu na to je pa govornik sam priznal, da zmaga ni tako popolna, ker pravna komisija še vedno deluje. Hudo je napadal Staročehi in veleposestnike, ki so zaprečili da odložitev sprave ni prišla na dnevni red v deželnem zboru, da bi potem dotična komisija pri nadsodišču ne mogla nadaljevati svojega dela. Govornik se je izrekel, da take premembe volilnega reda, kakor jo je vlada predložila deželnemu zboru, Mladočehi ne smejo vsprejeti, temveč se mora uvesti občna volilna pravica. Staročehi bodo že Mladočehi prisilili, da se jim pridružijo, veleposestnikom bodo pa kazali le svoje demokratične hrbte. Koncem se je vsprejela naslednja resolucija: Mladočeški deželni in državni poslanci se pozivljajo, da skrbé za odstranitev naredbe učnega ministerstva o jezikovnem vprašanju, da se potegujejo za razpust komisije za razdelitev okrajev po narodnostih, odločno nasprotujejo vladi, ki noče izvesti popolne narodne enakopravnosti; potegovati se pa tudi morajo za češko državno pravo in samostojnost deželne krone češke. Poslanci morajo skrbeti za potrebno varstvo čeških manjšin. Pred vsem se pa naj potegujejo za premembo splošnega volilnega reda. Osobnih nasprotij naj mladočeški poslanci nikar ne razpravljajo po volilnih shodih, poravnajo naj se v klubu in v kolegiju zaupnikov. Vsem mladočeškim poslancem se izreka zaupanje, hkratu pa tudi pričakovanje, da se Staročehi in in veleposestniki podvržejo volji naroda in podpirajo mladočeško politiko.

Galicija. Poljska konservativna stranka hoče bajé izročiti vodstvo stranke bivšemu finančnemu ministru dr. pl. Dunajevskemu.

Hrvaško. Srbski poslanci so baje sklenili, da hočejo pri prihodnjih deželnozborskih volitvah nastopiti kot samostojna stranka. Pokazati hočejo, da na Hrvaškem biva tudi srbski narod. Ta sklep pa

ni brez političnega pomena. Dosedaj so Srbi povsod podpirali vladno stranko. Če se postavijo na lastne noge, bo to vladni stranki nekoliko škodovalo. Z leti bi bilo, da bi opozicijske stranke to znale dobro izkoristiti. Žal, da tega ni pričakovati. Stranka prava neče niti Srbom priznati pravice za obstanek na Hrvaškem in s tem poriva Srbe le v vladni tabor. Zmerna opozicija je v tem oziru pametnejša, ali še ni mogla pridobiti pravega vpliva v deželi.

Vnanje države.

Bolgarija in Rustja. Dijaka Kuželjeva nikakor niso z lahka zaprli. Branil se je z vso močjo, tako, da sta morala dva turška policista prihiteti na pomoč. Sedaj je za Kuželjeva se potegnil še neki prijatelj njegov. Ker je Kuželjev klical na pomoč, mu je ruski kavas z robcem zamašil usta. Kuželjev je s palico udaril ruskega kavasa, na to je pa prišlo več turških policistov, ki so prijeli Kuželjeva. Policijski minister je vso stvar naznanil bolgarskemu zastopniku, češ, da oblastva potrebujejo Kuželjeva v preiskavi zaradi Vulkovičevega umora. Bolgarski zastopnik je ves dogodek sporočil veleposlanikom in od turške vlade zahteval, da zaprtega dijaka izpusté, kar se je potem tudi zgodilo.

Francija in Rustja. Ruska vlada se je pokazala jako hvaležno, da jej Francozi pomagajo izdelovati brezdimni smodnik. Poslednji čas je odlikovala namreč celo vrsto Francozov. Anin red prvega reda je car podelil ravnatelju topničarske uprave v francoskem vojnem ministerstvu, divizijskemu generalu Matheu-u, Anin red drugega razreda z briljanti francoskemu inženirju prvega razreda smodniškega resorta, Desortieuxu, Anin red drugega razreda inženirju drugega razreda francoskih državnih tovarn za brezdimni smodnik v St. Médardu, Loiseau-u, Stanislavov red drugega razreda pomočniku ravnatelja francoske pirotehniške tovarne v Moulin-Blancu, inženirju Guinotu.

Rustja. Dne 22. maja bodo slavili devestoletnico ustanovitve pravoslavne škofije v Volhiniji. Ta dan baje prestopijo vsi Čehi v Kupičovu k pravoslavlju. Čehi prestopajo zaradi tega v takem številu k pravoslavlju, ker si le pravoslavni v teh krajih smejo pridobiti kako posestvo. Ko bi ostali katoliki, bili bi v vedni nevarnosti, da jih iztirajo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. aprila.

(Osebna vest.) Ministerstvo za nauk in bogochastje je c. kr. vladnega svetnika in državnega poslanca g. Antona Globočnika pl. Sorodolskega potrdilo kot konservatorja v zadevah tretjega odseka v vojvodini kranjski za dobo daljših pet let.

(Kanonično vmeščen) je bil danes na faro Boštanj č. g. Ivan Lavrenčič, do sedaj mestni kapelan v Kranju.

(Delavsko gibanje v Zagorji.) Piše se nam: Z ozirom na večkratno delavsko gibanje v Zagorji je gotovo zanimiv slučaj, ki se je nedavno dogodil. Delavci so kot člani bratovske skládnic razdeljeni v dve vrsti — to so mlajši delavci in starejši, ali takozvani imatrikulovani, ki pod določenimi pogoji dobé večje pravice, oziroma so od vodstva bratovske skládnic vsprejeti v to višjo vrsto. Po zadnjem, mimogredé rečeno, jako nespametnem strajku, je bilo veliko delavcev, ki so se upirali naredbam lastnikov premogovih jam, odpuščenih in izbrisanih iz zveze bratovske skládnic. Med temi je bilo več imatrikulovanih delavcev. Ti so se pritožili, sklicujoč se na pravila bratovske skládnic, ki določajo mej drugim: „Od lastnikov iz dela odpuščeni, torej tudi za kazni odstranjeni delavci, ki so člani višje vrste bratovske skládnic, morejo se pritožiti na odbor bratovske skládnic, ta pa more z dvema tretjinama glasov skleniti, ali še ostanejo v zvezi z bratovsko skládnic. Taki delavci obdržé pravice do bratovske skládnic in so, po pravilih, v pregledu kot dopustniki.“ Seveda se to opira na nenavadno določbo, da je v odboru bratovske skládnic vkupe 17 članov, od teh pa 14 izvoljenih iz med delavcev, da imajo torej delavci veliko večino in popolno samoupravo. Taka določila so morda neka posebnost v enakih društvih, ali gotovo so bila sklenena z ozirom na to, da imajo delodajalci že tako mnogo moči nasproti delavcem in bi bilo nekako neopravičeno, ko bi odločevali še v društvih, kakor so bratovska skládnic. In res, dotične delavce, ki so se pritožili, so zopet vzeli v zvezo bratovske skládnic, da pa jih neso zopet vzeli v delo, to je druga stvar.

(Kat. tiskovnemu društvu) je pristopil kot dobrotnik č. g. Janez Brence, župnik pri Sv. Gregoriju. Bodi Bog plačnik gorečemu g. župniku za vse, kar stori v podporo katoliškega tiska. Naj bi prirastlo še dokaj posnemovalcev.

(Vreme.) Izpod Stola se nam piše: „Tako je pa, kakor bi bil sodni dan“, rekel je sosed, ko je

prišel k nam v vas. V praznikih je bilo in snežilo, da smo se morali tiščati peči, no sedaj pa ta vihar! V torek večer je pričel tuliti in je vihral vedno huje. Strehe so kar pokale, mnogo hiš se je zibalo in treslo tako, da so prebivalci morali zbežati po noči ter iti iskat zavetja drugam. Proti jutru je še hujše pričel vleči in razsajati. Leseni plotovi so kar vsi porušeni, s streh je trgal cele plasti desk ter jih razmetal po polji. Slamnate strehe vse cvetó — nove in stare. Opeka se je pa usipala s streh, kakor plazovi. Stogovi leže podrti, drevesa so populjena ali polomljena. Sreča, da ni drevje že ozelenelo; potem bi pa padalo kar od kraja. Ob sedmih zjutraj je tudi s toliko silo, da se mu ni mogel odrastel človek ustaviti, da bi ga ne podrl, če se ni oprijel za kako drevo, ki se je pa samo zibalo in vilo, da ni bil človek varen. Otroci so gredoč v šolo morali popadati večkrat po tleh, da jih ni dvignil ter telebnil ob kako deblo. Na brezniskem zvoniku je odkrivil bakrene ploče. Odkrnil se je tudi kos zidca nad uro — menda zato, ker se je že nagibala streha, ter je moral zid vsled silnega pritiska odjenjati. — Prevrnil je nekaterim tudi vozove, ki so peljali opeko. Sedaj proti poludnevu nekoliko ponehuje. — A vendar se še noče zjasniti. Težki oblaki se še vlačijo po nebesu, po gorah pa leži novi sneg, ki sega skoro do vasi. — Bog varuj slane, sicer bode že itak velika škoda še večja.

(Znižanje tovarne voznine.) O tovarnih vozninah katere so se za l. 1892 za c. kr. avstrijske državne železnice in one lokalne železnice, na katerih država izvršuje promet, znižale in so razglašene v naredbenem listu c. kr. trgovinskega ministerstva za železnice in brodarstvo naznanjamo to-le: Za žito je ako se odda oziroma plača najmanj od 10.000 kg za voz in vozni list, od 4. jan. 1892 do konca decembra 1892, tovarna cena zvezne tarife z dne 1. julija 1887 znižana iz Zichyfalva-Kiskeszki preko Gradeca v Ljubljano od 81·7 kr. na 51 kr., iz Varpalota od 78·8 kr. na 55·8 kr., iz Hajmáskera od 75·8 kr. na 58·8 kr. in iz Veszprém-a od 74·2 kr. na 62·8 kr. Zniža se potom povračila. Za zdrobljen, v vreče ali bate povezan smrekov les je, ako se plača voznine od najmanj 10.000 kg za rabljeni voz in vozni list, nadalje, toda le do konca dec. 1892, tovarna cena lokalne tarife znižana iz Spitala ob Dravi v Medvode od 46 kr. v notah na 31 kr. in iz Kühnsdorf-a od 50 kr. na 38 kr. v notah. Za mineralni premog je, ako se plača voznine od najmanj toliko blaga, kolikor ga rabljeni vozovi morejo nositi, od 1. jan. 1892 do preklica nadalje pa do konca decembra 1892 tovarna cena notranje tarife znižana iz Laškega (Štajarsko) na Jesenice od 34 kr. na 30 kr. brez manipulacijske pristojbine. Zniža se potom kartiranja. Za spirit so, ako se odda, oziroma plača od najmanj 10.000 kg, od 1. januarja do 31. decembra 1892, tovarne cene različnih zveznih in lokalnih tarifov znižane iz vseh postaj na Češkem, Moravskem, Šlezijem, v Galiciji in Bukovini do vseh postaj na Kranjskem na specialno tarifo I. oziroma izjemno tarifo II. lokalne tarife dotične železniške uprave. Zniža se potom povračila.

(Tatvina.) Na veliki petek po noči so nepoznani lopovi na Kapliščah, župnije podzemeljske, posestniku Jan. Kralju ukradli dva konja, navzlic temu, da sta v hlevu spala dva gospodarjeva sina. O tatovih ni duha ne sluha.

(Večerno zabavo) priredi „Kat. društvo rokod. pomočnikov v Ljubljani belo nedeljo, dne 24. aprila v dvorani rokodelskega doma. Gospod Francišek Brückner, častni član glavnega dunajskega „katol. društvo rokod. pomočnikov“ in potujoč zastopnik Jos. Deiller-jeve tvornice za cerkveno blago, bode predstavljal stvari iz „višje magije“. Vspored: I. del: 1. Indiške igre. 2. Iz kemije. 3. Orakelj. 4. Uganka. 5. Ameriška papirnica. II. del: 1. Ze gospode. 2. Spominjaj se me. 3. Perziška pošta. 4. Klobuk v nevarnosti. 5. Cagliostrova oporoka. Pred in med predstavo igra na glasoviru. Vstopnina: Sedeži po 50 kr. in 40 kr.; vstop 30 kr. Velikodušje se ne omejuje. Dohodek je namenjen ljubljanskemu „katol. društvu rokod. pomočnikov“ v podporo. Začetek ob sedmih zvečer.

(Iz Ribnice na Štajarskem) se nam piše, da še vedno ni izvoljen župan, akoravno je bila občinska volitev že 28. jan. Vsled jednega nasprotnega pooblastila vložila je naša stranka protest, ki se je predložil v razsodbo c. kr. namestništvu. To je pred par tedni naročilo tukajšnji žendarmierji, naj natančno poizveduje o tej stvari, ter vpošlje poročilo. Nekateri

pričakujejo zopetno volitev, kar pa bi bilo nepotrebno, ker se je volitev vršila povsem pravilno in je prepis edino le o tem pooblastilo. Bilo bi pa tudi neumestno, da bi blizu 100 volilcev radi te malenkosti imelo pota in bi se zopet razburjali duhovi. Sicer pa naj pride kar-koli, zmaga je in ostane naša, nemškutarjem je v prijazni Ribnici že odzvonilo!

(Kušna bolezen na gobcu in parkljih) še vedno ni ponehala. Ker se je posebno na Ogerskem razširila, prepovedalo je c. kr. namestništvo v Gradu uvažanje goveje živine na Štajersko. Dovoljeno pa je voziti svinje, toda le v nalašč zato prirejenih vozovih. — Tudi na Štajerskem se še tu pa tam prikaže včasih ta nadloga. Tako so jo zasledili v Marnebergu ravno par dni pred sejmom (4. aprila). Seveda je bil sejem prepovedan, kar je močno jezilo kmete, kateri bi radi kupovali vole za setev. Da bi le na jesen že bil mir pred to boleznijo!

(Vipavska čitalnica) priredi dne 24. aprila v svojih prostorih veselico. Vspored: 1. Petje, poje moški in mešani zbor. 2. „Zorko“, podobe iz dijaškega življenja. 3. Ples. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 20 kr.; vstopnina k plesu 50 kr. K obilni udeležbi vabi uljudno

odbor.

(Iz deželne bolnišnice kranjske.) Dosedanji sekundarij g. dr. Rakež, rodom Korošec, se je nastanil kot praktičen zdravnik v Velikovecu na Koroškem.

(Isterska posojilnica v Pulju) nam je doposlala poročilo o delovanju v prvem upravnem letu od 1. septembra do 31. decembra 1891. Koncem leta je imela posojilnica 176 zadržnikov, ki zastopajo 217 delnic in so torej vplačali 2170 glđ. Odbor je imel 18 sej, v katerih je sprejemal nove člane in dovoljeval posojila. Hranilnih vlog je društvo sprejelo 7378 glđ. 90 kr. od 27 vložnikov, posojil se je dalo 47 zadržnikom 8914 glđ. 26 1/2 kr. Čistega dobička je bilo 140 glđ. 8 kr. Uradni dnevi so ob sredah in nedeljah dopoldne. To mlado društvo je torej v treh mesecih razvilo veliko delavnost ter bode s časom na veliko korist isterskim Hrvatim in Slovincem.

(Utonila) je v potoku dne 15. t. m. triletna hčerka L. Zavašnika na Seničici pri Medvodah.

Telegrami.

Berolin, 20. aprila. Cesar in cesarica sta bila včeraj na obedu pri ruskem veleposlaniku grofu Šuvalovu.

San Francisco, 20. aprila. Včeraj je bil v Kaliforniji grozen potres, kakoršnega ni bilo od 1868. leta. V Vacavillu je zrušenih mnogo poslopij.

London, 20. aprila. Jutri izide knjižica Gladstonova, v kateri izraža upanje, da bode spodnja zbornica v drugem branju zavrgla zakon, po katerem bi ženske dobile pasivno volilno pravico. Gladstone se boji, da bi ženske v moških bojih zgubile sramožljivost in nežnost.

Umrla osebe:

17. aprila. Sidonija Gerliczy pl. Gerlicze, zasebnica, 46 let, Gospodske ulice 3, jetika.

18. aprila. Angela Pleško, sprevodnikova hči, 2 leti, Dunajska cesta 7, katar v želodcu. — Ana Klemenc, polrjeva hči, 3 1/2 leta, Parne ulice 11, jetika. — Janez Šegatin, mestni ubog, 51 let, Karlovska cesta 7, oslabljenje.

V bolnišnici:

13. aprila. Janez Erhovnic, krojač, 79 let, marasmus.
14. aprila. Anton Žurbi, delavec, 23 let, jetika. — Anton Brolih, mizar, 46 let, jetika.
15. aprila. Neža Medved, delavka, 71 let, plučni edem

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v 24 h
		zrakomerna v mm	toplomerna po Celsiusu			
7. u. zjut		731.0	4.4	sl. svzh	oblačno	4.70
20. u. pop.		733.5	9.0	zm. zap.	"	dež
9. u. zveč		735.6	7.0	"	"	"

Srednja temperatura 6.8°, za 2.8° pod normalom

Tržne cene v Ljubljani dne 20. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenička hktl.	8 26	Špeh povojen, kgr.	64
Rež	6 —	Surovo maslo.	70
Ječmen	4 71	Jajce, jedno	2
Oves	2 03	Mleko, liter	8
Ajda	6 40	Goveje meso, kgr.	62
Proso	4 90	Telečje	58
Koruza	4 90	Svinjsko	64
Krompir	2 86	Koštrunovo	40
Leča	11 —	Pišanec	65
Grah	12 —	Golob	20
Fizol	9 —	Senč. 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	— 86	Slama	2 40
Mast	— 66	Drva trda, 4 mtr.	6 80
Špeh svež.	— 56	mehka.	4 80

Tujci.

19. aprila.

Pri **Maliču**: Schiller, operna pevka; Weiss, operni pevec; Udel, profesor; Frühling; Schab, trgovec; Gürtler, potovalec; Votter, zasebnik, z rodbino; Hillerbrand, višji fin. svetnik; dr. Krükel, generalni ravnatelj; Schwarz in Weiner, inženjerja; Hörbecker, uradnik; Ellinger, minist. svetnik; Grill, poštini uradnik; Thomas, dež. svetnik, s soprogo, z Dunaja. — Jonke iz Kočevja. — Arko, restavratör, iz Ribnice. — Corosac z Reke. — Rizzoli, uradnik, z Jesenic.

Pri **Južnem kotlodvoru**: Premrov in Pamer z Dunaja. — Neher, pristav, iz Tupaliča. — Röscherberg iz Dol. Avstrijskega. — Pamer iz Trsta. — Rosenberg iz Brunova.

Št 7249.

Volitveni razpis.

216 3-2

V smislu § 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje **popolnitvene volitve občinskega sveta** vršile kakor običajno v **mestni dvorani**, in da bode volil:

dne 25. aprila III. volilni razred,
dne 27. aprila II. volilni razred,
dne 29. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba ožje volitve, vršila se bode v dan po prvi volitvi, t. j. dne 26., oziroma 28. in 30. aprila tud. dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovaleci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dr. Gregorič Vinko,
Klein Anton;

V Ljubljani, dne 9. aprila 1892.

b) od II. volilnega razreda:

Dr. Majaron Danilo,
Povše Fran,
Rozman Ivan,
Župan Tomo;

c) od I. volilnega razreda:

Knez Ivan,
Murnik Ivan,
Ravnikar Fran,
Terček Fran.

Med letom je umrl Kajzel Peregrin, odbornik III. razreda.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu 6 člane, II. in I. volilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

Župan: **GRASELLI** s. r.

Dunajska borza.

Dne 21. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 glđ. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 35 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 glđ.	983 " — "
Kreditne akcije, 160 glđ.	318 " — "
London, 10 funtov stl.	119 " 90 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 52 "
Cesarski cekini	5 " 66 "
Nemških mark 100	58 " 70 "

Dne 20. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 glđ. 45 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 90 "
4% državne srečke l. 1854., 250 glđ.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 glđ.	141 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 glđ.	183 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 glđ.	193 " 50 "
St. Genöis srečke, 40 glđ.	62 " — "

Ljubljanske srečke, 20 glđ.	22 glđ. 25 kr.
Avstr. rudičnega križa srečke, 10 glđ.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 glđ.	22 " — "
Salmove srečke, 40 glđ.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 glđ.	67 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glđ.	147 " 20 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	" — "
Akcije južne železnice, 200 glđ. sr.	87 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 20 1/2 "
Laških lir 100	45 " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promiseso

à glđ. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.